

On Lovemaking

Prince Thammathibet
translated by Chris Baker and Pasuk Phongpaichit

Prince Thammathibet (Chaofa Kung, Krom Sena Phithak), eldest son of King Borommakot, was among the most famous poets of the 18th century. He wrote a cycle of poems using the rhythms chanted by oarsmen in royal water processions. By abandoning the complexities of court verse, these verses achieved an affecting realism. The shortest of these, once omitted from collections of his work, is *Bot he sangwat*, “On Lovemaking.”

Each segment is labelled with a different rhythm. The first is *khlong*, a poetic meter, here best read as an intimate murmur. The second is *chalawa he*, a slow chant when the boat leaves its mooring, best read in long sighs. The third is *mulawa he*, a fast chant when the boat is midstream, best read with some energy.

บทเห่ลึงวาล

โคลง

๑ พี่ชมพี่เซยแล้ว	พลงถาม
เจ้ามีอืออำความ	ไปพร้อง
เจ้าเอื่อนมิเออชาม	เขินพี่ อยู่ถา
ผินพักตร์มาอย่าข้อง	ขัดแค้นเคืองเลย ฯ

Now I've enjoyed you, I enquire,
but you murmur no sound, not a word.
Are you mute from fear, or shy of me?
Turn your face here. Don't fret, fear, fight.

ข้าลวะเห่

๑ พี่ชมพี่เซยพลง	พี่ถามนางเจ้าไม่อือ
เจ้าเอื่อนอายพี่ถา	พี่ขอถามความจริงนาง
๑ พี่ศวงทรงรวยรูป	พลงกอดจูบลูบคอดาง
ฉุดชักสไปบาง	พลงคลึงเกล้าเย้ายวนสม
๑ พี่ศรูปก็น่ารัก	พี่ศพักตร์ก็น่าชม
อ้อนแอ้นอรเอวกลม	ชมขวัญน้องต้องตามชาย
๑ ใครเห็นเป็นขวัญเนตร	ลิมทุกซ์เทวษเจตน์จหมาย
มาदनุชสุดเสมอกาย	บ่วายรักลักนาที่ ฯ

Now I've enjoyed you, I enquire, but you murmur no sound.
 Are you shy of me? I beg you, tell me the truth.
 Dazzled by your beauty, I clasp, kiss, stroke your neck and chin,
 pluck your thin breastcloth, ply you with pleasing caresses.
 Seeing a figure so loveable, a face so alluring,
 a waist so elegantly slender, a spirit so appealing to a man,
 anyone given such a gift for the eye, forgets all their sorrows,
 desires a maiden's perfect body, cannot forego love for one minute.

มูละเห่

๑ โหยหวนครวญไคร์นาง	อกเพียงพ่างล้างซีวี
นั่งนอนห่อนถามี	สิ่งซึ่งสุขทุกเวลา
๑ คิดเคยเซยชมน้อง	ไม่ห่างห้องสองเสน่หา
เป็นสุขทุกเวลา	มาจากได้ให้อารมณ์
๑ ออกเอยเคยสังวาส	กรรมบาราศคลาศคลาศมร
นับเดือนเลื่อนปีจร	ห่อนเห็นแล้วแก้วตาเรียม
๑ พุ่มพวงดวงดอกฟ้า	ไนได้หล้าหาไหนเทียม
โฉมงามทราชมเสียม	เรียมรักเจ้าเท่าดวงใจ ๕

Yearning, pining, longing for you, enough to die of a broken heart,
 I cannot sit, cannot sleep, nothing gives me joy, not ever.
 I think of caressing you, close, a couple, in a room, in love,
 in bliss all the time. Our parting has brought me misery.
 We once made love, but sadly karma has taken my beloved away.
 I count the months, the years not seeing my eye's jewel.
 In all the world, no semblance of this heavenly flower can be found.
 My sweet beauty, I love you equal to my own heart.

Prince Thammathibet was the designated heir of King Borommakot. In 1757, he was brought down by court intrigue, either because he was plotting to oust his father, or because his siblings framed him to undermine his chance to succeed. He confessed under torture that he had relations with four of his father's consorts, and these ladies implicated him in a coup plot to assassinate his father and many others. Thammathibet, the four ladies, and others involved all died as a result of flogging. In the royal chronicle's account, he expired after the 180th stroke.¹

¹ Richard Cushman (tr.), *The Royal Chronicles of Ayutthaya* (Bangkok: Siam Society, 2000), 454-7; Bhawan Ruangsilp, *Dutch East India Company Merchants at the Court of Ayutthaya: Dutch Perceptions of the Thai Kingdom*, c. 1604–1765 (Leiden: Brill, 2007), 201-2. Text of the poem from *Wannakam samai ayutthaya lem 3* [Literature of the Ayutthaya Era, Vol. 3] (Bangkok: Fine Arts Department, 2002), 210.